

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM
Tweede Meervoudige Belastingkamer

UITSPRAAK

op het beroep van de besloten vennootschap B.V. X te Z, belanghebbende,

tegen

een uitspraak van het Hoofd van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen Y, de inspecteur.

1. Loop van het geding

Van belanghebbende is op 15 oktober 1997 ter griffie van het Gerechtshof een beroepschrift ontvangen, ingediend door W (V Accountants) te U, de toenmalige gemachtigde van belanghebbende. Het beroepschrift is aangevuld bij brief van 2 december 1997. Het beroep is gericht tegen de uitspraak van de inspecteur, gedagtekend 8 september 1997, betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de premieheffing volksverzekeringen over het tijdvak 1989 en de daarbij opgelegde boete. De naheffingsaanslag is opgelegd naar een bedrag aan enkelvoudige premie van f 58.500,-- met een boete van f 58.500,-- . Bij de bestreden uitspraak is belanghebbende niet-ontvankelijk verklaard in haar bezwaar. Het beroep strekt tot vernietiging van de uitspraak van de inspecteur, tot ontvankelijkverklaring van het bezwaarschrift en tot vernietiging van de naheffingsaanslag.

De inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend en concludeert tot bevestiging van de bestreden uitspraak.

Met toestemming van de voorzitter van de belastingkamer heeft belanghebbende een conclusie van repliek ingediend. De inspecteur heeft een conclusie van dupliek

ingezonden.

Ter zitting van 24 september 1998 zijn verschenen en gehoord mr. A (B) als gemachtigde van belanghebbende alsmede de inspecteur, tot bijstand vergezeld van C, D en E. De gemachtigde van belanghebbende heeft pleitnotities met bijlagen en aanvullende pleitnotities voorgedragen en overgelegd. De inspecteur heeft eveneens een pleitnota voorgedragen en overgelegd. De inhoud van al deze stukken geldt als hier ingelast. De inspecteur heeft kunnen kennis nemen van en zich kunnen uitlaten over de bij de pleitnotities van de gemachtigde van belanghebbende gevoegde bijlagen.

2. Tussen partijen vaststaande feiten

2.1. Belanghebbende exploiteert een groothandel en detailhandelszaken (hierna: filialen) in aardappelen, groenten, fruit, levensmiddelen en dergelijke. Zij is gevestigd op het adres a-sstraat te Z.

Directeur en enig aandeelhouder van belanghebbende is F, woonachtig te T. De administratie van belanghebbende wordt verzorgd door G, die bij haar in loondienst is.

2.2. Op 8 november 1994 is vanwege de inspecteur, mede naar aanleiding van een mededeling van een ex-werknemer van belanghebbende over zwartgeldpraktijken, bij belanghebbende een boekenonderzoek ingesteld door E en D. Dezen hebben naar aanleiding van genoemde mededeling navraag gedaan bij andere ex-werknemers van belanghebbende. Dit heeft tot het vermoeden geleid dat sprake was van strafbare feiten. Het boekenonderzoek is daarop afgebroken.

2.3. Op 30 november 1994 is de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (hierna: de FIOD) gestart met een onderzoek bij belanghebbende. De FIOD heeft onder meer de volgende bescheiden in beslag genomen:

- een ordner met handmatig bijgehouden weekstaten van filialen, met de weekverkoppen (inclusief omzetbelasting) per filiaal over de periode 31 december 1990 tot en met 26 november 1994;
- een witte multomap met de door de betrokken filiaalhouder bijgehouden,

dagelijkse omzetgegevens van de filialen b-straat te S en c-straat te R gedurende respectievelijk week 15 van 1989 tot en met week 32 van 1992 en week 34 van 1992 tot en met week 15 van 1993;

— computeruitdraaien met de weekomzetgegevens per filiaal, periodieke exploitatie-overzichten van de filialen en de verdeling van de loonkosten per filiaal over 1990, 1991 en een deel van 1992;

— staten met omzetgegevens over 1989, computeruitdraaien met de omzet over 1991 en 1992 en weekoverzichten van de filialen met de omzetten over 1992 en 1993.

2.4. De omzetbedragen, vermeld op de onder 2.3 genoemde bescheiden, zijn hoger dan de uiteindelijk verantwoorde omzetbedragen. Uit verklaringen van werknemers en ex-werknemers van belanghebbende heeft de FIOD de conclusie getrokken dat eerstgenoemde omzetbedragen de juiste zijn. Naar de FIOD heeft berekend, zijn per saldo de volgende omzetbedragen niet geboekt:

1989	f	370.560,--
1990	f	189.122,--
1991	f	210.956,--
1992	f	321.795,--
1993	f	109.915,--
1994	f	<u>32.177,--</u>
Totaal	f	1.234.527,--.

2.5. De inspecteur heeft zich op grond van het FIOD-onderzoek, in het bijzonder de verklaringen van werknemers en gewezen werknemers van belanghebbende dienaangaande, op het standpunt gesteld dat de niet-geboekte omzetbedragen grotendeels zijn gebruikt voor de uitbetaling van zwarte lonen, en dat het verschil tussen de niet-geboekte omzetbedragen en de uitbetaalde zwarte lonen uitdelingen zijn van belanghebbende aan F.

2.6. Het onder 2.5 vermelde heeft geleid tot het opleggen van de volgende belastingaanslagen:

- (a) de naheffingaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1989 (rolnr. 97/21200);
- (b) de naheffingsaanslag in de loonbelasting over het tijdvak 1989 (rolnr. 97/21197);
- (c) de naheffingsaanslag in de premieheffing volksverzekeringen over het tijdvak 1989 (rolnr. 97/21198);
- (d) de navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1989 (rolnr. 97/21195);
- (e) de navorderingsaanslag in de vennootschapsbelasting voor het jaar 1989 (rolnr. 97/21202);
- (f) de naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1990 tot en met 1994 (rolnr. 97/21201);
- (g) de naheffingsaanslag in de loonbelasting/premie volksverzekeringen over het tijdvak 1990 tot en met 1994 (rolnr. 97/21199);
- (h) de aanslag in de inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen voor het jaar 1992 (rolnr. 97/21196);
- (i) de aanslag in de vennootschapsbelasting voor het jaar 1992 (rolnr. 97/21203).

De belastingaanslagen onder (d) en (h) zijn opgelegd aan F, de overige aan belanghebbende.

De naheffingsaanslag in de premieheffing volksverzekeringen over het tijdvak 1989 (hierna: de naheffingsaanslag) is gedagtekend 23 december 1994.

2.7. Tegen alle onder 2.6 genoemde belastingaanslagen zijn bezwaarschriften ingediend.

Bij brief van 30 december 1994 heeft belanghebbende tijdig een bezwaarschrift tegen de naheffingsaanslag ingediend. Het bezwaarschrift vermeldt voor zover hier van belang:

"Deze aanslag is opgelegd op basis van een aantal schijnbare constatering van vermeende feiten door de Fiod betrekking hebbende op een andere

periode dan de periode waarover de aanslag is opgelegd. Zodra wij de rapportering met de onderbouwing van de zgn. "ontvangstverschillen" van de Fiod hebben ontvangen, zullen we gaan aantonen dat deze beweringen onjuist zijn en derhalve bovengenoemde aanslag onterecht."

2.8. Bij brief van 10 april 1995 heeft de inspecteur belanghebbende verzocht het bezwaarschrift binnen zes weken na dato te motiveren.

2.9. Tijdens een bespreking op 17 mei 1995 tussen de toenmalige gemachtigden van belanghebbende en de inspecteur is afgesproken dat de rapporten van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen Y en van de FIOD aan eerstgenoemden zouden worden toegezonden en dat dezen vervolgens een redelijke termijn zouden krijgen om het bezwaarschrift te motiveren.

2.10. Het rapport van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen Y dateert van 30 juni 1995. Het door de FIOD opgestelde proces-verbaal met de bijbehorende memorie van toelichting betreffende onder meer belanghebbende, dateert van 20 december 1995.

2.11. Bij brief van 9 juli 1996 heeft de inspecteur de toenmalige gemachtigde van belanghebbende verzocht het bezwaarschrift binnen twee maanden na dato te motiveren.

2.12. Bij brief van 19 juli 1996 deelde de toenmalige gemachtigde van belanghebbende de inspecteur onder meer mee het proces-verbaal van de FIOD nog niet te hebben ontvangen.

2.13. Bij brief van 13 augustus 1996 aan de toenmalige gemachtigde van belanghebbende heeft de inspecteur het onder 2.11 vermelde verzoek ongedaan gemaakt.

2.14. Bij brief van 25 november 1996 deelde de toenmalige gemachtigde van belanghebbende de inspecteur mee een afschrift van het proces-verbaal van de FIOD te hebben ontvangen en verzocht hij om hem en belanghebbende tot eind

januari 1997 de tijd te geven zich over het proces-verbaal te buigen.

2.15. Bij brief van 28 november 1996 aan de toenmalige gemachtigde van belanghebbende heeft de inspecteur ingestemd met het onder 2.14 genoemde verzoek.

2.16. Bij brief van 27 januari 1997 verzocht de toenmalige gemachtigde van belanghebbende de inspecteur om, gezien de omvang van het proces-verbaal, uitstel te verlenen voor de motivering van het bezwaarschrift tot eind april 1997.

2.17. Bij brief van 4 februari 1997 aan de toenmalige gemachtigde van belanghebbende is de inspecteur akkoord gegaan met het onder 2.16 genoemde verzoek.

2.18. Bij brief van 18 april 1997 aan de inspecteur heeft de toenmalige gemachtigde van belanghebbende andermaal verzocht uitstel te verlenen voor de motivering van het bezwaarschrift. Hiertoe werd onder meer aangevoerd:

"Om nu gedegen het bezwaarschrift te kunnen motiveren zullen over de betreffende jaren door een accountant opnieuw jaarstukken moeten worden samengesteld. Daartoe dient een accountant op grond van zijn beroepsregels de beschikking te hebben over originele primaire bescheiden van de administratie. Gezien de complexiteit van de casus is het ook noodzakelijk over de betreffende jaren één en ander opnieuw op te stellen. Het blijkt nu, na navraag bij Justitie en de FIOD te Q, dat de originele bijlagen – de primaire bescheiden van de administratie – niet meer beschikbaar zijn. Op onverklaarbare wijze zijn deze stukken onvindbaar. Weliswaar zijn er kopieën beschikbaar maar daarvan kan enerzijds niet worden gezegd dat deze de gehele administratie bevatten en anderzijds kan een accountant slechts met behulp van originele stukken een jaarrekening samenstellen en een administratie voeren."

2.19. Bij brief van 23 april 1997 deelde de inspecteur de toenmalige gemachtigde van belanghebbende mee dat het bezwaarschrift vóór 10 mei 1997 gemotiveerd diende te worden. De inspecteur voerde daartoe aan:

"Belanghebbenden beschikken al vanaf juli 1995 over het controlerapport waarin de correcties uitgebreid gemotiveerd zijn. Het proces-verbaal van de FIOD, wat inhoudelijk niets aan het controlerapport toevoegt, is sinds november 1996 in uw bezit.

Op grond van het voorgaande ben ik van mening dat u ruimschoots in de gelegenheid bent gesteld om de bezwaarschriften te motiveren, en dat u daartoe ook in staat zult zijn gezien de ter beschikking staande stukken."

2.20. Bij brief van 7 mei 1997 deelde de toenmalige gemachtigde van belanghebbende de inspecteur onder meer mee:

"De belangrijkste reden dat het dezerzijds niet - althans bezwaarlijk - mogelijk is het bezwaarschrift te motiveren, is dat de accountant dient te beschikken over de originele primaire bescheiden. Nu blijkt dat deze originele stukken niet door u zijn te produceren."

2.21. Op 20 mei 1997 heeft de FIOD onder meer een brief van 7 mei 1997 van mr. H de raadsman van belanghebbende, doorgestuurd aan de inspecteur. In deze aan mr. I, rechter-commissaris (Arrondissementsrechtbank P), gerichte brief deelde I ondermeer mee dat hij "inzake X" in mei 1996 een doos met stukken, de bijlagen bij het dossier in genoemde zaak, heeft ontvangen en dat hij deze stukken op 8 juli 1996 heeft afgegeven op het kantoor van W te U.

2.22. Aan belanghebbende zijn op 10 januari en 30 mei 1995 en op 1 en 14 oktober 1996 bij haar in beslag genomen stukken teruggegeven.

2.23. Bij brief van 20 mei 1997 deelde de inspecteur de toenmalige gemachtigde van belanghebbende het volgende mee:

"Met enige verbazing heb ik kennis genomen van de inhoud van uw schrijven van 7 mei 1997. U wijst erop dat de originele stukken niet meer te produceren zijn. De originele stukken zijn blijkens een verklaring van mr. H sinds 8 juli 1996 in uw bezit.

Ik stel u hierbij, voor de laatste keer, in de gelegenheid alle proforma bezwaarschriften vóór 31 mei 1997 te motiveren."

2.24. Naar aanleiding van de onder 2.23 genoemde brief heeft op 20 juni 1997 op de belastingeenheid overleg plaatsgehad tussen de inspecteur en de toenmalige gemachtigde van belanghebbende. Dit heeft tot de afspraak geleid dat laatstgenoemde op uiterlijk 31 juli 1997 een overzicht over zou leggen van die delen van de administratie van belanghebbende waarover hij niet beschikte, en gemotiveerd zou aangeven welke ontbrekende (originele) stukken zijns inziens nodig waren om een administratie op te zetten dan wel de bezwaarschriften te motiveren. Deze afspraak is vastgelegd in de brief van 23 juni 1997 van de inspecteur aan de toenmalige gemachtigde van belanghebbende.

2.25. Bij brief van 28 juli 1997 deelde de toenmalige gemachtigde van belanghebbende de inspecteur onder meer mee dat het niet mogelijk was aan te geven welke bescheiden niet in het bezit van belanghebbende waren, dat het voor cliënt en diens registeraccountant absoluut een essentiële voorwaarde was, te beschikken over een complete originele lijst van administratieve bescheiden alvorens over te kunnen gaan tot het samenstellen van de diverse benodigde jaarstukken, en verzocht hij om "verder uitstel van motivering".

2.26. Bij brief van 26 augustus 1997 deelde de inspecteur de toenmalige gemachtigde van belanghebbende onder meer het volgende mee:

"Onder verwijzing naar mijn schrijven van 23 juni 1997 (...) zie ik niet in waarom de bezwaarschriften niet gemotiveerd kunnen worden. (...)

In uw schrijven van 7 mei 1997 geeft u aan dat u bereid bent uw bezwaarschrift te motiveren voor zover dat mogelijk is op wel in originali beschikbare stukken. Gelet op het feit dat u al vanaf juli 1995 uitstel is verleend om het bezwaar te motiveren verwacht ik de motivering van uw bezwaar voor 15 september a.s.

Indien op 15 september 1997 geen motivering is ontvangen zal ik uw bezwaar niet ontvankelijk verklaren."

2.27. Bij brief van 2 september 1997 deelde de toenmalige gemachtigde van belanghebbende de inspecteur onder meer het volgende mee:

"Graag wil ik u met klem verzoeken volledig en inhoudelijk in te gaan op mijn schrijven van 7 mei jongstleden. (...)

Bij herhaling heb ik u gewezen op de verwevenheid van diverse procedures, waarbij de strafrechtelijke procedure, geïnitieerd door de FIOD, met name van groot belang is.

Mijn cliënt wordt geschaad in zijn verdediging indien hij geen kennis kan nemen van de inhoud van de te houden getuigenverhoren. (...)

Met nadruk wil ik dan opnieuw stellen dat mijn cliënt in redelijkheid vindt dat uitstel in deze casus kan worden gevraagd en een ieder gebaat is bij de uitkomst van de strafrechtelijke procedure, de bestuurdersaansprakelijkheidsprocedure en de procedure inzake de actio Pauliana."

2.28. De uitspraak waarbij de inspecteur belanghebbende niet-ontvankelijk heeft verklaard in het bezwaar, is gedagtekend 8 september 1997.

3. Geschil

In geschil is

- (a) of belanghebbende terecht niet-ontvankelijk is verklaard in haar bezwaar, hetgeen de inspecteur stelt doch belanghebbende betwist,
- (b) of, zo het gelijk ten aanzien van het geschilpunt onder (a) aan belanghebbende is, de naheffingsaanslag terecht aan belanghebbende is opgelegd.

Niet meer in geschil is dat de opgelegde boete dient te vervallen.

4. Standpunten van partijen

4.1. Voor de standpunten van partijen wordt verwezen naar de gedingstukken en de pleitnota's.

4.2. Door de gemachtigde van belanghebbende is ter zitting het volgende toegevoegd. Het klopt dat de toenmalige gemachtigde van belanghebbende W, eind 1996 in elk geval in kopie over alle stukken beschikte die eerder in beslag genomen waren. W had wellicht inhoudelijk kunnen reageren. Als hij had gewild, had hij toen ook kunnen verifiëren of de ontvangen kopieën conform de originelen waren.

Ik bied aan om H en W als getuige te horen.

H zou een verklaring kunnen afleggen over wat er met de originele stukken is gebeurd, W over waarom hij niet inhoudelijk op de zaak is ingegaan.

Wat op bladzijde 4 van het verzoekschrift is vermeld over het uitstel voor de motivering van de pro-formabezwaarschriften, is in grote lijnen wel juist.

In het door de inspecteur genoemde arrest van 6 mei 1998, had de belastingplichtige helemaal niet gereageerd. Hier lag dat anders.

De Belastingdienst moet ook zorgvuldig handelen jegens belastingplichtigen die hun verplichtingen niet altijd even nauwgezet nakomen, zoals de Nationale ombudsman in een rapport van 14 mei 1997 heeft geoordeeld.

Aan de belastingaanslagen liggen schattingen ten grondslag. De inspecteur had die aanslagen moeten onderbouwen.

4.3. De inspecteur heeft ter zitting het volgende toegevoegd.

Eind 1996 beschikte belanghebbende weer over alle stukken, in elk geval over kopieën daarvan.

De brief van 2 september 1997 van W liet geen andere conclusie toe dan dat de bezwaarschriften vóór 15 september 1997 niet nader zouden worden gemotiveerd. Daarom is op 8 september 1997, nog vóór het verstrijken van de gestelde termijn, uitspraak gedaan.

De belastingaanslagen berusten niet op ruwe schattingen maar op cijfers van de FIOD die weer berusten op de bij belanghebbende aangetroffen feitelijke gegevens. De belastingaanslagen voor de jaren waarin de bedragen die zijn aangemerkt als zwart loon, hoger waren dan de bedragen aan niet-geboekte omzet, moeten wellicht worden aangepast. De boeten zijn inmiddels ambtshalve verminderd tot nihil.

5. Beoordeling van het geschil

5.1. Het Hof stelt voorop dat, voor zover de gemachtigde dat bedoeld heeft te stellen (pleitnotities, punt 3.10), niet gezegd kan worden dat het onder 2.7 genoemde bezwaarschrift een genoegzame motivering inhield. Het ging, gelet op het onder 2.7 vermelde, klaarblijkelijk om een pro-formabezwaarschrift, welke conclusie alleen maar wordt versterkt door het verdere verloop van de bezwaarprocedure.

5.2. Naar het Hof uit het onder 2.10 en 2.14 vermelde opmaakt, is het rapport van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen Y medio 1995 en het proces-verbaal met de bijbehorende toelichting van de FIOD in het najaar van 1996 aan belanghebbende of haar toenmalige gemachtigde toegezonden. De gemachtigde van belanghebbende heeft ter zitting desgevraagd bevestigd dat zijn voorganger eind 1996 in elk geval in kopie over alle stukken beschikte die eerder door de FIOD in beslag genomen waren, en dat zijn voorganger had kunnen verifiëren of de ontvangen kopieën gelijk waren aan de originelen. Naar het oordeel van het Hof baden het rapport van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen Y en het proces-verbaal met de bijbehorende toelichting van de FIOD, belanghebbende, anders dan de gemachtigde stelt, voldoende houvast om zich gemotiveerd tegen de in geding zijnde correcties te kunnen verweren. Onder deze omstandigheden kon de toenmalige gemachtigde van belanghebbende zich na 1996 redelijkerwijs niet langer op het standpunt stellen dat hij niet in staat was het pro-formabezwaarschrift nader te motiveren. Belanghebbende c.q. haar toenmalige gemachtigde beschikte, zoals uit het voorgaande volgt, in elk geval eind 1996 over alle daartoe benodigde stukken.

5.3. Dat, zoals belanghebbende stelt, de originele stukken – deels – ontbraken, doet aan vorenbedoeld oordeel niet af, te minder nu de gemachtigde ter zitting heeft beaamd dat zijn voorganger toen, eind 1996, zo nodig had kunnen verifiëren of de kopieën conform de originele stukken waren, en nu afgezien daarvan, gelet op het onder 2.21 en 2.22 vermelde, allerminst vaststaat dat belanghebbende c.q. haar toenmalige gemachtigde niet de beschikking had over die originele stukken die nodig waren om het bezwaarschrift nader te motiveren.

5.4. Aan 's Hof's oordeel doet evenmin af dat er naast de procedures inzake de opgelegde belastingaanslagen, waaronder de onderhavige, nog andere procedures liepen, waaronder een strafrechtelijke procedure tegen belanghebbende wegens belastingfraude. Er is geen rechtsregel die de inspecteur verplicht voor motivering van het bezwaar verder uitstel te verlenen tot de strafrechter uitspraak zou hebben gedaan in de strafzaak, evenmin als de belastingrechter verplicht is om in gevallen als deze het beroep aan te houden tot de strafrechter uitspraak in de strafzaak heeft gedaan.

5.5. Het Hof gaat voorbij aan het door de gemachtigde gedane aanbod om H als getuige te horen. Dat, zoals de gemachtigde heeft aangevoerd, H - zou kunnen verklaren over wat er - mogelijk - met de originele stukken is gebeurd, is niet van belang, nu belanghebbende, zoals uit het hiervoor overwogene volgt, het bezwaarschrift ook zonder de originele stukken had kunnen motiveren. Het Hof gaat eveneens voorbij aan het aanbod van de gemachtigde om W als getuige te horen. Dat W zou kunnen verklaren over zijn motieven om niet inhoudelijk op de zaak in te gaan, is niet van belang, nu de gemachtigde desgevraagd niet heeft ontkend dat W in elk geval eind 1996 een inhoudelijke reactie had kunnen geven.

5.6. Uit het onder 2.15, 2.17, 2.19, 2.23, 2.24 en 2.26 vermelde volgt dat de inspecteur belanghebbende c.q. haar toenmalige gemachtigde vanaf eind 1996 meermalen in de gelegenheid heeft gesteld het bezwaarschrift nader te motiveren en haar c.q. hem hiertoe ruimschoots voldoende tijd heeft gegund. Noch door belanghebbende noch door haar toenmalige gemachtigde is van die gelegenheid gebruik gemaakt. Gelet op het hiervoor overwogene, heeft de inspecteur belanghebbende op de voet van artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht in dit geval terecht niet-ontvankelijk verklaard in het bezwaar. Hieraan doet niet af dat de bestreden uitspraak, zoals blijkt uit het onder 2.26 en 2.28 vermelde, nog vóór het verstrijken van de termijn op 15 september 1997 op 8 september 1997 is gedaan, nu, naar de inspecteur terecht heeft aangevoerd, uit de onder 2.27 genoemde brief van 2 september 1997, geen andere conclusie kan worden getrokken dan dat de toenmalige gemachtigde van belanghebbende geen gebruik zou maken van de laatste gelegenheid om het bezwaarschrift alsnog te motiveren.

5.7. Bij brief van 7 september 1998 heeft W verzocht om uitstel van de mondelinge behandeling. Dit verzoek is door het Hof afgewezen. Naar het oordeel van het Hof is belanghebbende niet in haar verdediging geschaad. Gesteld noch gebleken is dat W iets zou hebben kunnen toevoegen aan de feiten die op de ontvankelijkheid van het bezwaar betrekking hebben. Evenmin is gesteld of gebleken dat de overige in die brief genoemde omstandigheden van enige invloed zouden kunnen zijn geweest op diezelfde feiten.

5.8. Het gelijk is aan de inspecteur. Dit brengt mee dat het Hof niet toekomt aan een bespreking van het onder 3 (b) genoemde geschilpunt.

6. Proceskosten

Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

7. Beslissing

Het Hof bevestigt de uitspraak van de inspecteur.

De uitspraak is vastgesteld op 26 november 1998 door mrs. Bijl, voorzitter, Boersma en Den Boer, leden, in tegenwoordigheid van mr. Pechler als gerechtsauditeur en mr. Van Aalst als griffier. De beslissing is op dezelfde dag ter openbare zitting uitgesproken.

Van Aalst

Bijl

De voorzitter van de kamer heeft geen bezwaar tegen afgifte door de griffier van de uitspraak in geanonimiseerde vorm.

AANGETEKEND VERZONDEN

09 DEC. 1998

AAN PARTIJEN.

Voor fotokopie conform

De Griffier van het
Gerechtshof Amsterdam